

Nina

Un relat de: [PoetaMort](#)

Nina de porcellana, de blanca pell i ulls tristos. A qui esperes en aquest prestatge corcat? Potser a la nena que et va dir que sempre estaríeu juntes mentre t'abraçava amb llàgrimes als ulls?

Aquella nena ja s'ha fet gran, ja no plora, ni ve per aquí, ni tornarà. La casa s'ensorra al teu voltant, cau a trossos el sostre, les parets ploren humitat, però, tu, segueixes aquí esperant, amb un etern somriure als llavis, a que tornin temps passats, temps de festa, de rialles, temps de joia i alegria, temps que ja no tornaran...

Que es això que et regalima per la galta? Potser una llàgrima, una llàgrima que es perd en plor dels àngels que cau dels núvols de plom.

Adéu blanca nina.

Adéu dolç record.

Adéu... Adéu.